

דברי הימים

חדשות העבר

למרגלות הר סיני.
באג, שנה א' לציאת מצרים

(1234 B.C.E.)
גליון 10

משה ירד מההר ושרף את עגל הזהב

שבר את לוחות אלהים - בפעולת עונשין בפקודתו הכריעו בני לוי את עובדי העגל והשמידו שלשת אלפים מאויבי ה'

אחרי העדרו במשך ארבעים יום, הופיע משה במפתיע במבואות המחנה, ובראותו את העם רוקד לפני עגל-הזהב השליך מידיו את לוחות הברית שהביא אצלו בבריתו מן ההר וישרם לרסיסים.
משה שחזר בלוחית יחושע, אשר חכה לו כל הזמן בתחתית הר סיני, העריך מהר את חומרת המצב לנוכח ההתפרעות הגלויה של ההמון. יועציו הנאמנים מבני שבט לוי, שהתאספו מיד סביבו, תיארו לפניו את מהלך המאורעות מאז גברה ידם של הערבי-רב ושני חרטומי מצרים העומדים בראשו. הבגידה בה' שבמעשה העגל היתה לדבריהם, נסיון מכוון מצד ראשי האספסוף להשתלט על העם, ולהרוג את מנהיגו ולאחר מכן להחזיר את העם למצרים.
הכתב המיוחד והחדש, אם מפני האור המבליח המרקיז צללים הבא מהמדרה שדלקה כל הזמן במערה, אבל פני משה חזבו להיות אש; עד היום לא ראינו תמונה כן. ושתי מלים אמר: 'שיחת העם', המלים באו מעומוק כזה וככות כזה עד שנתגלגלו באפלת הלילה כסלעים גופים לים מתהר. ירדנו במהירות עצומה אנו, הנער, בקושי יכולתי להלוך אחריה. הוקן, אבנים נתזו ונתפררו מתחת לרגלי.

בועד בני לוי נלחמים: לקח משה את העגל אשר נעשה ע"י אהרן, שרפו באש. טחן אותו עד דק וזרע על פני המים כדי להשקות בהם את בני ישראל. מה בפיו של יהושע בן נון?
עדין קשה להגיע לכדי תמור' נת מלאה על כל מה שהתרחש במשך עשרים וארבע השעות האחרונות מאז הגוללות הפרו' עז מסביב לעגל במשך הלילה שלם ועד להופעת משה בבני הוקנים. סופרנו פנה אל יהושע בן נון העומד לבימין משה וכמ' עט שאינו זו ממנו. המפקד הצ' באי הצעיר שהאפיע את העם ואת שבטי המדבר הלחמנים בנצוחנו המהיר והמכריע על עמלק, הוא כידוע מן הממסעים לדבר ומה עוד כשהוא נושא על איש האלהים, מעשיו וחלי-כוותיו. וגם הפעם לא רבים הד' ברם אשר הצלנו מפוי.

מגפה פרצה במחנה. מכל קצות המחנה, ובי-חוד מאהלי הערבי-רב, מגפה גיעות ידיעות על מגפה גדולה שפרצה במחנה. משה ציווה לא לנקוט לפי שעה שום אמצעים נגד המחנה מכיון שהיא עונש משמים על חטא העגל. כל אלה אשר לא השתתפו במעשה העגל ובריי קודים סביבו מותרים בזה להי-בדל מעדת החוטאים מן הדבק גם בהם המגפה.

מה היה הקוק בלוחות?
אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. סביב עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על-פני -- לא תשא את-שם ה' אלקיך לשווא -- זכר את יום-השבת לקדשו -- כבוד את-אביך ואת-אמך -- לא תרצח: לא תנאף: לא תגנוב: לא תענה בריבך עד שקר: לא תקח את-רעהו לראשון וישורו ותמרו וקל אשר לרעהו:

רבו ההתפרעויות במחנה היכן השופטים?

במשך הימים האחרונים שוב נתרבו מעשי הפ-שע במחנה. מתוך מכלאות שבט מנשה נגנבו עש-רות בני בקר. תגרת דמים פרצה בין שבט בנימין השוכן בקצה מערב לשבט דן הגובל עמו מצד צפון. הסכסוך פרוץ על רקע נערה מבני דן אשר איש בנימין חטף אותה. כי אביה סרב לתתה לו לאשה, ירד בן שלש נדרס למות על ידי קבוצת משתורלים בלילה האחרון.

מרים מבכה את חור בעלה

זה כבר שבועיים ימים שהמ-צב במחנה תולך ורע. והרי מאז ארגן משה בעצת יתרו חותנו את השיפוט ומאז נתמנו השוט-רים נדמה היה כי יבוא הקק למעשה התפקד. הן משה בחר באנשים יראי אלהים ואף למד אותם את החוקים והמשפטים אשר על פיהם ישפוט את העם. ונדמה היה שהשופטים הם גם אנשי חיל העשוים לבלי חת ואינם נרתעים מפני בעלי זרוע מן העם, אשר רגילים לראות בשופטים ובשוטרים כאילו היו נוגשים מצרים.

"אינני אשם" - מכריז אהרן באספת שבעים הזקנים

חילומי-דברים חריפים בין משה ואהרן פרצו באספת הנושאים ושבעים הזקנים שכונסה אחרי שריפת העגל. לדרישתו של משה שאהרן יסביר את מצעדו, את עשית עגל הזהב, גולל אהרן בפני הנאספים את השתלטות הענינים שהכריחה אותו לעשות מה שעשה.

זוועות הכנסנים עשרות ילדים הועלו באש למולך בעיר תענך

גם, ובמסורת עמנו אנו נשמרו בקרבת פתנו, נמסר על אחד ממלכי הממלכה המערבית ביותר של הכנענים - שריפתם של עשרות ילדים שהועלו קרבן לאילל הכנעני מולך, בקשר להקמת מקדש הש' אבדה אחת המתלכת בקרב עמנו מספרת, שנצנן בנו של חם ציחה לפי מותו לבנו ולבני בניו לאחר שה הובל והפריצות ולדבר שקר, ואכן הולכים הכנענים בדרך אבד המ ואף הגילו להרע. עזרות בעל העשונותה אליהם הראשיים, כיועה המיד בהילוה פרצות מועותה, וזה משפיע, כמ' בן, על כל חיהם שרבה בהם ההפ' קרות ופריעת המטר.

הודעה חשובה מפקד הטיהור

השרות הרפואי מודיע לכל בתי האב שהחל מיום מתח יעד מפקד הטיהור של המחנה כהנים יעברו בכל האהלים ויבדקו את הנקיון ויראו את הנעשים בגופי החולים. וכאשר יצו עליכם - כן תעשו. וה' מרחמנו ויהי עמו.

הודעה לאלמנות המלדמה בעמלק כל אשה אשר בעלה נפל ברפידיס וכן אין לה תופיע באהל

הבהן פנהס בן אלעזר על מנת לקבל צור יבום שיחייב את אחיו או נואלו הא' של בעלה ליבמה, ולא ימחה שם המת מישראל.

הדרך נשמרת כל הזמן בסוד והיא רבת הפתעות. ההפתעה הראשונה - הסיבוב צפונה יעד לחוף הים. רק אחרי המעבר ומיבועם של המצרים נתגלתה כוננת משה. הפתעה השנייה הייתה בפנייה דרומה במקום והליכה בדרך הים לכנענו. הכונה הייתה כמובן להגיע להר סיני. ההפתעה רפידים יצאנו בשלום. לא הדרך מלא - אלהים היוודע ומסא עבודו.

הודעת המערכת

לאחר המסקה של ארבעה ימים שוב מופיע העתון שבימי מתיחות אלה חבו לו בכל אהל במחנה. עמיתו התקופה של העתון בגד מעשה העגל ותביעתו לאסור את כל המסתים ישרי ממ מוחל למחנה בבירוד, כדין מצורעים, הרתחה את דמם של אנשי העגל. כנופיה מתפרעת התנפלה על אהל המערכת, פז רה את האותיות, שרפה את כתבי היד העמידה משמר בפי תה האהל פניוחני למשורה לא הועילו. כלום, כי שחד הע' רברב נפל על כולם. רק בהגיע הידיעה של שובו של משה ברתו הפורעים ויכל' נו לגשת לחידוש הוצאתו של העתון. גם קוראינו הסליחה.

והארון ריק... לאן נעלמו שברי הלוחות?

הארון והכפרות עליו הם הכלים הראשונים שהיו באל בן אורי, כי הרי הוא הותן קול למען הלוחות. במשך ארבעים יום האחרונים ריכז בצלאל את כל רוחו בעבודה זו, והוא ידע ידע מפי משה מה יכל הארון. העם לא ראה אלא תבנית ריקה ואת שני הכרובים מעל לה. יש אומרים שהכרובים הם המסוככים על הארון ועל מה שהיה בו. ויש אומרים שאליהם היה יד על הכרובים כרובים עליהם.

כשנתכנס משה עם וקני העם לשיבה והלויים הסמיכו במעשה הסכה נרגעו הרוחות ומקצת מן העם החלו להתגב אל בין הסלעים וספרו עמם - לתפוש סלעים מהלוחות, אשר משה זרקם מידיו אל הסלעים לעיני העם. חפשו שעה רבה אך לשוא. אחד המחשבים מצא

היצמצם עצמו אלמים בורא שמים וארץ. בין קרשי משכן? אכן, מחשבותיו של משה איש האלהים עמקו מאד ואין כל אדם מישראל יכל להבין את מדותיו של אלהים. מעני-ינים היו דבריו של בצלאל בן אורי שהשמיעם באוני עור ריו והתחלת עבודת ההכנה. אלהים אמר למשה שהיום בו יוקם המשכן אשר בו יש-בך, שקול בעיני בניגוד היום בו נבראו שמים וארץ, כי מת-אחד הוא אלהים לדור עם ברי-ויתו.

הוא לא שאלו שאלות רבות, אמרו: "ועתה נעשה כשבר את החרטום באו במרוצת בני אדם, בני מצרים ובני ישמעאל. חפץ ארזים את השבר שמצא כתוב עליו: 'מה'...

אל הארזים ושאל אותם: רוצים אתם לקבל את התורה? שאלו: מה כתוב בה? אמר להם: לא תרצו. אמרו לו: אנו כל חינו על התורה, לא נזכיר את התורה, פנה אל המצרים. שאלו: מה כתוב בתורתך?

שבראבן ועליו אותיות שאין ידע את כחן המיתר לדעת את הכתב וקחש שאינו כתב המונות וכתב יתדות, טוען שפענת את המלך: לא... כנורו היו כמה דברים מעשרת הדברים אשר שמענו בהם

לכין הצלע של די אמות - היא זווית ישרה. בצלאל ראה בשיטה זו את התבנית הנורולת ביותר בתורת המדות וקרא לה בשם 'סוד סוף', שובל ציף אותו: משולש זה שקיבלנו, אורך צלעותיו ג', ד', ה' אמות כל אחת. תכפול ג' בג', תר-סיף לכך ככל ד', בדי ותקבל: ככל ה' ב'.

מהו ארגמן? מתאספים בימים אלה סקרנים רבים, ביחוד רבים בני העיר הבר אים לחות בהכנות להקמת המשכן. אחד האמנים העובד על די יד גדול צורר את סקרנותם וצוחקם של המסתכלים בצבע הסגול-השחור שהיה מלוכלך בו. לשאלת הצובאים עליו אמר שהוא מכין ארגמן.

הכנות לבן-מצוה של גרשום בן משה טפול אשר הנער יקשור אותם כפי עיניו וכל ידו. בתוך 'סוף' טפול כוכבת מגילות ועליו כתובים דברי אלהים ודברי זכרון ליציאת מצרים.

הכנות לבן-מצוה של גרשום בן משה טפול אשר הנער יקשור אותם כפי עיניו וכל ידו. בתוך 'סוף' טפול כוכבת מגילות ועליו כתובים דברי אלהים ודברי זכרון ליציאת מצרים.

הכנות לבן-מצוה של גרשום בן משה טפול אשר הנער יקשור אותם כפי עיניו וכל ידו. בתוך 'סוף' טפול כוכבת מגילות ועליו כתובים דברי אלהים ודברי זכרון ליציאת מצרים.

תרחנים ולגלגנים - מאת סופרנו לעניני המחנה - היתה לי שיהיה מענינת עם אחד מחמסי מין מבני לחייה של יתרו, שסגר בעין ברחבת את חיי המתנה והעלה בפני כמה וכמה הערות חשובות שהגני מביא אותן לפני קראינו.

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

כתב הלוחות - עשרת הדברים ששמענו מפי אלהים נחרתו על לוחות אבן בזה התב שאינו ידוע ברבים. לצורנו ארע ללוחות מה שארע, ועתה אין לנו ברירה אלא לנסות לחבר את שברי הלוחות ולצרפם שוב לשמירת הדברים. וישגן שתי דרכים לפענח הלוחות. או נתמצא באיזה מקום את האלף-בית הזה ותקרא בשברים וחזרו אותם אן שמוכר בניגף את הדברות ותנסה לפענח את הכתב על פי חיבורי חותמים של השברים

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

התגון ששטיס ממנו ארגמן לאחר שמוצעים אותו כעורו מן: לאור השמש הנזול נעשה סגול-שחורו כעין התכלת. נולד זה קנינו כשהשכים משה לצאת מאהל העיר את מיושבי המתנה לרפתו: מה ראה בדקמרים לצאת? כנראה הרג קוטם עם אשור...

